

кашъ изеднашъ се усмихна: очитѣ му зеха да свѣтятъ радостно, жбитѣ му се скриха, бръчкитѣ по муцуната му се изгубиха и той зе да гледа нѣжно съ полуотворени очи къмъ дѣтето; послѣ прѣкрачи двѣ стѣпки, легна на дѣскитѣ, успокои се и сладко се прозина. Мина дойде при него и съ двѣтѣ си рѣцѣ го пригърна за гривата. Мистигри излеко отвори очи и нѣжно почна да я гледа.

Публиката се развълнува; нѣкои дори почнаха да ржкоплѣската...

III.

Брискаръ сѣкашъ завидѣ на дѣщеря си, че може лесно да укротява лѣва и затуй удари силно съ прѣчката по пода. Съ това той искаше да каже на сприятеленитѣ въ кафеза, че трѣбва вече да почнатъ да работятъ. Прѣставлението се почна пакъ. Мистигри стана и пристѣпи къмъ работа. Изглеждаше, че той не иска да се сърди и кара съ укротителя въ присѣдствието на малката си приятелка; съ лекостъ прѣскачаше прѣчката на звѣроукротителя. А Мина съ тънкия си и нѣженъ гласецъ го насърдаваше съ думитѣ:

— Хопъ! хопъ!

Слѣдъ всѣко скачане, укротительтъ издигаше окованата прѣчка все по-високо и по-високо. Лѣвѣтъ се покоряваше и скачаше още по-високо. Изеднажъ, навѣрно отъ дива гордостъ, Брискаръ безъ никаква причина плѣсна съ камшика лѣва по носа. Звѣрътъ тутакси се спрѣ и почна да рѣве. Укротительтъ издигна тежката желѣзна прѣчка и се спусна заплашително къмъ него. И двамата се изправиха единъ срѣщу другъ. Брискаръ посѣгаше да удара лѣва съ прѣчката, но животното отблѣс-